

سلاح

ابزار جنگی را سلاح گویند. سلاح شامل ابزار حفظ مانند کلاه خود و سپر و غیره و نیز ابزار تهاجم مانند تفنگ و شمشیر و غیره می‌شود. از آن در بابهای صلات، حج، جهاد، تجارت، سبق و رمایه، صید و ذباحت، ارث و حدود سخن گفته‌اند.

فهرست مندرجات

- ۱ - تعریف سلاح
- ۲ - سلاح در باب صلات
 - ۲.۱ - آشکار کردن سلاح در مسجد
 - ۲.۲ - آویختن سلاح در مسجد
 - ۲.۳ - همراه بردن سلاح در نماز عید
 - ۲.۴ - همراه داشتن سلاح در نماز خوف
- ۳ - سلاح در باب حج
 - ۳.۱ - همراه داشتن سلاح در سفر
 - ۳.۲ - ورود به حرم با سلاح
- ۴ - سلاح در باب جهاد
 - ۴.۱ - خرید ابزار سپاه از بیت المال
 - ۴.۲ - سلاح دشمن بعد از کشته شدن
 - ۴.۳ - شرط عدم دسترسی به سلاح بر زمین
- ۵ - سلاح در باب تجارت
- ۶ - سلاح در باب سبق و رمایه
- ۷ - سلاح در باب صید و ذباحت
- ۸ - سلاح در باب ارث
- ۹ - سلاح در باب حدود
- ۱۰ - پانویس
- ۱۱ - منبع

تعریف سلاح

سلاح به ابزاری اطلاق می‌شود که برای نبرد یا دشمن ساخته شده است؛ خواه برای حفظ بدن در برابر یورش دشمن باشد، مانند کلاه خود، سپر و زره، یا برای تهاجم و ضربه زدن به دشمن، مانند تفنگ، شمشیر و نیزه.

سلاح در باب صلات

بنابر قول مشهور، نماز گزاردن در جایی که سلاح آشکار پیش روی نماز گزار قرار دارد، مکروه است. برخی قائل به حرمت شده‌اند. [۱] [۲]

← آشکار کردن سلاح در مسجد

به تصریح برخی، آشکار کردن سلاح در مسجد مکروه است؛ [۳] [۴]

← آویختن سلاح در مسجد

چنان که آویختن سلاح در مسجد اکبر مکروه می‌باشد. در غیر مسجد اکبر، آویختن در غیر جهت قبله کراهت ندارد. [۵] [۶] [۷]
البته در اینکه مراد از مسجد اکبر، مسجد الحرام است یا مسجد جامع شهر اختلاف است. [۸] [۹]

← همراه بردن سلاح در نماز عید

همراه بردن سلاح هنگام بیرون رفتن برای نماز عید در فرض نداشتن عذر- همچون بیم از دشمن- کراهت دارد. [۱۰]

← همراه داشتن سلاح در نماز خوف

همراه داشتن سلاح هنگام اقامه نماز خوف برای هر دو گروه نماز گزاران و نگهبانهای آنان، واجب است. از برخی قداما استحباب آن برای نماز گزاران نقل شده است. [۱۱] [۱۲]

سلاح در باب حج

بنابر قول مشهور، حمل سلاح برای محرم جز در حال ضرورت جایز نیست. برخی، آن را مکروه دانسته‌اند. [۱۳]

← همراه داشتن سلاح در سفر

همراه داشتن سلاح در سفر مستحب است؛ [۱۴]

← ورود به حرم با سلاح

لیکن ورود به حرم با سلاح مکروه است، مگر آنکه روی آن پوشیده باشد. [۱۵]

سلاح در باب جهاد

به تصریح قرآن کریم، [۱۶] مسلمانان باید همیشه برای جهاد و دفاع آمادگی داشته باشند و نیرو و ابزار جنگ را از پیش فراهم کنند. [۱۷]

← خرید ابزار سپاه از بیت المال

از مصارف بیت المال خرید ابزار مورد نیاز سپاه اسلام است. [۱۸]

← سلاح دشمن بعد از کشته شدن

در جنگ با دشمنان اسلام، سلاح کشته آنان جزء سلب به شمار می‌رود و با شرایطی از آن قاتل او است نه جزء غنایم جنگی. [۱۹]

← شرط عدم دسترسی به سلاح بر ذمیان

سزاوار است حاکم اسلامی اموری را بر ذمیان شرط کند که ممنوعیت شمشیر به خود آویختن و تهیه و همراه داشتن سلاح از آن جمله است. [۲۰]

سلاح در باب تجارت

فروش سلاح به دشمنان دین که در حال جنگ با مسلمانان اند یا به انگیزه تجویز و تقویت آنان علیه مسلمانان، هرچند در حال جنگ نباشند، حرام و معامله باطل است. برخی، فروش آن را در هر وضعیت حرام دانسته‌اند. [۲۱]

سلاح در باب سبق و رمایه

مسابقه تیر اندازی با تیر و کمان و نیز بنابر قول برخی معاصران با اسلحه جدید جنگی با شرط بندی جایز است. [۲۲] [۲۳]

سلاح در بابت صید و ذباحت

کشتن شکار با سلاح سرد و گرم با شرایطی موجب حلال شدن آن خواهد شد.

سلاح در باب ارث

سلاح شمشیر جزو حیوه است و به پسر بزرگ میت به ارث می‌رسد. دیگر سلاحها، همچون تفنگ و خنجر جزو حیوه به شمار نمی‌رود. [۲۴] برخی، در این نوع سلاحها احتیاط را در مصالحه با دیگر وارثان دانسته‌اند. [۲۵]

سلاح در باب حدود

کسی که به قصد ترساندن مردم سلاح بر کشد و یا اقدام به حمل آن کند محارب به شمار رفته، حدّ محاربه بر وی جاری می‌گردد. [۲۶]

پانویس

۱. ↑ الخلاف، ج ۱، ص ۵۰۶.

۲. ↑ مختلف الشیعة، ج ۲، ص ۱۰۹.

۳. ↑ ذکری الشیعة، ج ۲، ص ۱۲۵.

۴. ↑ الحدائق الناضرة، ج ۷، ص ۲۸۶.
۵. ↑ البيان، ص ۱۳۶.
۶. ↑ ذكرى الشيعة ج ۳، ص ۱۳۴.
۷. ↑ كشف الغطاء ج ۲، ص ۸۴.
۸. ↑ الحدائق الناضرة، ج ۷، ص ۲۹۹.
۹. ↑ بحار الأنوار، ج ۸۳، ص ۲۶۴.
۱۰. ↑ جواهرالكلام، ج ۱۱، ص ۳۹۰.
۱۱. ↑ الحدائق الناضرة، ج ۱۱، ص ۲۸۲-۲۸۳.
۱۲. ↑ جواهر الكلام، ج ۱۴، ص ۱۷۴-۱۷۵.
۱۳. ↑ جواهر الكلام، ج ۱۸، ص ۴۲۲.
۱۴. ↑ وسائل الشيعة، ج ۱۱، ص ۴۲۵.
۱۵. ↑ مستند الشيعة، ج ۱۳، ص ۳۳۶.
۱۶. ↑ انفال/سوره، آیه ۶۰.
۱۷. ↑ فقه القرآن، ج ۱، ص ۲۳۳.
۱۸. ↑ المبسوط، ج ۲، ص ۷۵.
۱۹. ↑ جواهرالكلام، ج ۲۱، ص ۱۹۰.
۲۰. ↑ قواعد الأحكام، ج ۱، ص ۴۸۲.
۲۱. ↑ جواهر الكلام، ج ۲۲، ص ۲۸-۳۰.
۲۲. ↑ منهاج الصالحين (خوبی)، ج ۲، ص ۱۱۹.
۲۳. ↑ منهاج الصالحين (سیستانی)، ج ۲، ص ۱۵۹.
۲۴. ↑ الروضة البهية، ج ۸، ص ۱۱۰-۱۱۱.
۲۵. ↑ منهاج الصالحين (خوبی)، ج ۲، ص ۲۶۱.
۲۶. ↑ جواهر الكلام، ج ۴۱، ص ۵۶۴.

منبع

فرهنگ فقه مطابق مذهب اهل بیت، ج ۴، ص ۵۱۲-۵۱۴.

رده‌های این صفحه : احکام مسجد | جهاد | فقه | محرّمات احرام | نماز عیدین